

Siniša Tucić

NOVE DOMOVINE

Nove domovine
 Beskrajni tehno
 Dok se slike mešaju
 Automobilska vožnja
 Beskrajni tehno predeli
 Beskrajne tehno planine
 Električne vile Ravijojle
 Nedostupne preko mobilnih telefona
 Džabe neko piše poruke
 U automobilskoj vožnji
 U tehno predelu
 Gore požari
 Sve je zapaljivo
 Zapaljeni kamenovi
 Svetlosno se smeju
 U tehno predelu
 Iznenadni fluksusi
 Zanesenih nomada
 Od domovine do domovine
 Od sajta do sajta
 Tišina je zapaljiva
 Automobil je utišao motor
 Točak prolazi pored bankine
 Oponaša serpentine
 Uvek zna kuda dalje
 Uvek prolazi
 Uvek fluksusi
 Ultimativni protoci
 Serpentine ubijaju
 Svetle kanjoni
 Hidrocentrala puni strujom
 Tehno muzika se čuje.
 A ja sam tu
 Jadni, mali intelektualac
 Drug mi ide u manastir,
 U brdo.

WWW.ELIFAS.COM, WWW.VIVALD.COM,
WWW.SOFAR.COM

Bijaše čovek u United state of America
I taj čovek beše dobar i pravedan
I bojaše se boga
I uklanjaše se oda zla
Dok je radio
Kao čistač parkinga
Pored jednog instituta
Za eksperimente sa genetski modifikovanom sojom.
Čovek imaše ženu
I rodi mu se sedam sinova i tri kćeri.
Imao je i kuću
U južnom predgrađu Detroita.
Pravi American Dream
I sinovi njegovih sastajahu se
I praviše žurke kod kuće
Svaki svoga dana
I slahu te pozivahu
Tri sestre svoje
Da jedu i piju s njima.
I sastahu se Gospod i Sotona
Na jednom malom ostrvcetu
Nekoliko nautičkih milja
Udaljenom od Havane.
I Gospod reče sotoni:
Otkuda ideš?
Sotona odgovori:
Pohodih zemlju zvanu
UNITED STATES OF AMERICA
Najviše sam se zadržao
Na institutu za eksperimente
sa genetski modifikovanom sojom.
Jesi li video čuvara parkinga
Nema onakoga čoveka u Americi
Dobra i pravedna
Koji se boji boga i uklanja se oda zla
Radi po četrnaest sati dnevno
A uz to
Kad dođe kući s posla
Gleda bejzbol utakmice

– upita gospod sotonu
A sotona predloži gospodu:
Uvedi recesiju u Detroit
I ostavi ga bez posla na ulici
I dotakni se svega što ima
Psovaće te u oči.
A gospod reče Sotoni:
Tada bi morao da kaznim na desetine hiljada,
A ne samo njega, pojedinca
Ali, danas je drugo vreme
Nema više pojedinaca
I da je Jov živ
Bio bi post-modernista
U svakom trenutku spreman
Za jedan internet surf
Evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci
Samo na njega ne diži ruke
I ostavi mu jedan mali
Bil Gejtsov računar
I u njemu modem
Posle tog razgovora
Đavo je odneo šalu
Između sebe i Bog
Uzo čoveka pod svoje
I sve mu pobiše
Kuću tajfun odneše
A sinovi i kćeri umreše
Što od side i antraksa
Što u terorističkom napadu.
Direktor instituta
Na najsiroviji način
Uruči mu radnu knjižicu
I čoveka sabiše
I proteraše iz Detroita
Preko reke
U Vindsor
U drugu državu
U jednu malu vikendicu pored jezera
I priključiše ga na Internet
A tri sajta čuše šta ga zadesi
I dođoše svaki iz svojega linka:
www.elifas.com
www.vilvad.com

i www.sofar.com
počeše sa njim da četuju
i on polako
virtuelno ali sigurno
preživljavaše jovovske muke
i znao je
da kad izađe iz virtuelne stvarnosti
Bil Gejts će roniti krokodilske suze
A on
Sam u sobi
Na jezeru u vikendici
Popiće nes kafu
I potražiće humani zatvor
Sigurni stančić po podstanarskoj ceni
U kome će sve svoje
Možda virtuelno povratiti
I ponovo ići na bejzbol utakmice
A jovovske muke
Popadaće kao kraste
Po raznim sajtovima Interneta
A može da bude i obrnuto
Čovek će sedeti skrhan na stolici
I niko mu ništa neće povratiti
Pa čak ni na njegovu E-mail adresu.

ZAROBLJENOST

Tlo pod našim nogama
Je pokretna traka
Koja krivuda
Od klisure do klisure
Od lesne zaravni do lesne zaravni
Od mađarca do mađarca
Od robota do robota
U neprestanom kretanju
Potrebno je promeniti teritoriju
Ući u novi link
Kliknuti dugme na mišu
Neki ljudi srećno žive
U maloj kući u preriji
Ili u Filadelfiji
U homoseksualnoj zajednici

Na istoku uče ikoničko pismo
Kome se sve više vraćamo
Po internet sajtovima
Slova se ukрупnjuju
U male linkove, ikone
Ljudi sve manje putuju
Što je mogućnost putovanja veća
A ti i ja moja nomatkinjo
Još uvek smo na pokretnoj traci
Svi kontinenti su otkriveni
Mesec je još daleko
A Mars još nije isparcelisan
Zgodni kosmički letovi
Tek su elitama dostupni
Ipak smo ti i ja
Osuđeni na malecki prostor
Od klisure do klisure
Od lesne zaravni do lesne zaravni
Od magarca do magarca
Od robota do robota.

PESMA IZ SVAKODNEVNOG ŽIVOTA

Čuj, mali čoveče
Svakodnevno me opominje Vilhem Rajh
Dok šetam širokim Bulevarom
Koji se u svakodnevnom američkom životu zove avenija
Još uvek ne znam da li ću putovati
Ili ću zauvek hodati ovim jebenim trotoarima
U čitulji sam video
Umro momak neke devojke
Više nikada neće razmenjivati
Njihove čuvene SMS poruke
Ali će pored njega staviti njegov mobilni telefon
A devojka će kad god poželi
Moći pozvati momka u grob
U hladnom lesu zvonice mala noćna muzika
Pretplatnik trenutno neće biti dostupan
Ostaje mi još
Da otvaram sajtove
Sunčane jeseni života u Nevadi
Trošim sate i sate

Uplaćene internet provajderu
Moгу tako do kraja svakodnevno
Još ne znam da li ću otputovati
Ja mali-veliki čovek
Još uvek pripadam XX veku
Jer kada se isključim sa globalne mreže
Ostaću sam u zamračenoj sobi
Moгу se boriti sa kipovima
Kao u Sartrovoj priči
Ili da okuvam onaniju
Na plavušu iz Nevade
Bela semena tečnost
Neprimetno će kanuti
Pored mog kreveta
Na crnu debelu knjigu.

